Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 222/2011

z dnia 3 marca 2011 r.

ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2010/2011

(Dz.U. L 60 z 5.3.2011, str. 6)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 839/2011 z dnia 22 sierpnia 2011 r.	L 216	5	23.8.2011

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 105 z 21.4.2011, str. 79 (222/2011)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 222/2011

z dnia 3 marca 2011 r.

ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2010/2011

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ([1]), w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 187, w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ceny cukru na rynku światowym utrzymują się na stałym wysokim poziomie od początku roku gospodarczego 2010/2011. Prognozy dotyczące cen na rynku światowym, opierające się na rynku kontraktów terminowych w Nowym Jorku wskazują ponadto dla miesięcy marca, maja i lipca 2011 r. stały wysoki poziom cen cukru na rynku światowym.

(2) Całkowita negatywna różnica między ilością dostępną a ilością wykorzystywaną cukru i izoglukozy w ciągu dwóch ostatnich lat gospodarczych, szacowana na 10 00 000 ton, mogłaby skutkować najniższym poziomem końcowych zapasów w UE od czasu wdrożenia reformy sektora cukru z 2006 r. Wszelkie dalsze niedobory przywozu grożą poważnym zakłóceniem podaży na rynku cukru w UE oraz dalszym pogorszeniem sytuacji w przypadku braku podjęcia środków w odniesieniu do sektora.

(3) Nie przewiduje się wzrostu wywozu z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) do Unii Europejskiej w krótkiej perspektywie czasowej.

(4) Z drugiej strony, z powodu dobrych zbiorów w niektórych częściach Unii produkcja cukru przekroczyła kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Część tego cukru powinna zostać udostępniona na rynku cukru w Unii w celu częściowego zaspokojenia popytu oraz uniknięcia nadmiernego wzrostu cen. Dostępną ilość cukru w ilości przekraczającej kwotę szacuje się na 0,5 mln ton. Szacunki te uwzględniają zobowiązania umowne producentów cukru w odniesieniu do niektórych zastosowań przemysłowych przewidzianych w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz ilości, dla których już wydano pozwolenia na wywóz.

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

▼B

(5) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalania wysokości opłaty z tytułu nadwyżek pozakwotowego cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżkowych ilości. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru [1] wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.

(6) Z powodu niezwykle niskiej podaży cukru na rynku wewnętrznym w roku gospodarczym 2010/2011 Komisja może w drodze wyjątku ustalić opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w wysokości zero dla ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru bez ryzyka gromadzenia jego ilości.

(7) Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustala kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru. W celu zachowania równowagi pomiędzy tymi dwoma substancjami słodzącymi należy ustalić odpowiednią ilość pozakwotowej izoglukozy, która będzie udostępniona na rynku wewnętrznym, na podstawie stosunku kwot dla każdego z tych dwóch produktów określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(8) Producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż pewnych ilości pozakwotowej produkcji na rynku Unii.

(9) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które każdy producent może się ubiegać w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

(10) Składanie wniosków powinno być możliwe tylko do końca czerwca i powinny one być ważne przez krótki okres czasu, aby zachęcić do szybkiego udostępnienia tych ilości na rynku Unii.

(11) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych za buraki potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wniosek.

(12) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach.

(13) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.

[1] Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

▼B

(14) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.

(15) Biorąc pod uwagę, iż udostępnienie na rynku Unii ilości przekraczających wydane świadectwa podlega opłacie za przekroczenie kwoty krajowej ustalonej w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, należy zagwarantować, aby każdy wnioskodawca, który nie spełnił swojego zobowiązania do udostępnienia na rynku Unii ilości, w odniesieniu do której otrzymał świadectwo, zapłacił również kwotę 500 EUR za tonę, w celu zachowania spójności oraz w celu zapobieżenia nadużyciom w odniesieniu do wyjątkowego udostępnienia pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii w roku gospodarczym 2010/2011.

(16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę za przekroczenie kwoty krajowej ustala się na 0 EUR za tonę dla maksymalnej ilości 500 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 26 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku Unii Europejskiej w roku gospodarczym 2010/2011.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2010/2011 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

3. Każdy wnioskodawca może złożyć tygodniowo jeden wniosek odnośnie do każdego produktu.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

([1]) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

▼B

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

a) powinny one zawierać następujące informacje:

(i) nazwę/nazwisko, adres wnioskodawcy oraz numer VAT; oraz

(ii) wnioskowane ilości wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie;

b) ilości cukru, w odniesieniu do których złożono wniosek, nie mogą przekraczać ilości pozakwotowej produkcji cukru, którą wnioskodawca zadeklarował jako składowaną w swoim ostatnim powiadomieniu dokonanym zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 ([1]). Ilość ta zostanie obniżona o ilości objęte niewykorzystanymi świadectwami i pozwoleniami na wywóz, które już zostały wydane wnioskodawcy na podstawie niniejszego rozporządzenia lub na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 397/2010 ([2]). Ilość izoglukozy, w odniesieniu do której złożono wniosek, nie powinna przekroczyć 10 % kwoty izoglukozy przyznanej wnioskodawcy;

c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony.

6. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy, gdy wnioskowana ilość zostanie przyznana jedynie częściowo.

Artykuł 3

Składanie wniosków

Wnioski o wydanie świadectw składa się w każdym tygodniu, od poniedziałku do piątku do godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), począwszy od pierwszego poniedziałku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 24 czerwca 2011 r.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydują, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w poniedziałek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim tygodniu. Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2010/2011, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0”.

([1]) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.
([2]) Dz.U. L 115 z 8.5.2010, s. 26.

▼B

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

a) ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;

b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone;

c) zamyka okres składania wniosków.

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5, w każdym tygodniu od poniedziałku najpóźniej do piątku, właściwe organy państw członkowskich wydają świadectwa na podstawie wniosków zgłoszonych Komisji zgodnie z art. 4 ust. 2 w poprzednim tygodniu.

Wzór świadectwa określony jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru i/lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

Artykuł 7

Ważność świadectw

Świadectwa są ważne do końca miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8

Zbywalność świadectw

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9

Monitorowanie

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień przewidzianych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, na które otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Przed końcem drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym świadectwo zostało wydane, każdy wnioskodawca przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku Unii. Ilości objęte świadectwem, które nie zostały udostępnione na rynku Unii z przyczyn innych niż siła wyższa, podlegają opłacie w wysokości 500 EUR za tonę. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach udostępnionych na rynku Unii.

3. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006. ►M1 Jeśli pozostałe ilości pozakwotowego cukru lub izoglukozy posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent otrzymał świadectwa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dany producent musi zapłacić kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy. ◄

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 30 czerwca 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 6 ust. 1

ŚWIADECTWO

upoważniające, w odniesieniu do roku gospodarczego 2010/2011, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:

Posiadacz kwoty:

Produkt:	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydanym świadectwem:	

►C1 Na rok gospodarczy 2010/2011, opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 222/2011 r., w szczególności w jego art. 2 ust. 5 lit. c). ◄

Podpis właściwego organu państwa członkowskiego Data wystawienia

Niniejsze świadectwo jest ważne do końca miesiąca następującego po miesiącu jego wydania.